

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

lipiec 2009

49

GŁOS PAPIEŻA: (nagranie; z homilii w Zamościu, 12 czerwca 1999 – *1.mp3*): „Piękno tej ziemi skłania mnie do wołania o jej zachowanie dla przyszłych pokoleń. Jeżeli miłujecie ojczystą ziemię, niech to wołanie nie pozostanie bez odpowiedzi! [...] W rodzinie i w szkole nie może zabraknąć wychowania do szacunku dla życia, dla dobra i piękna. Wszyscy ludzie dobrej woli winni współdziałać w tym wielkim dziele”.

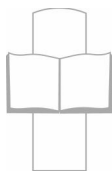
Zapalenie świecy i *Apel Jasnogórski*.

„I WIDZIAŁ BÓG, ŻE BYŁO DOBRE”

PROWADZĄCY: „Otoczmy troską życie”. Pan Bóg umieścił człowieka na ziemi pełnej różnorodnych form życia. Każda z nich jest dziełem Bożym, każdej należy się właściwy szacunek i ochrona. W wakacyjny lipcowy wieczór wsłuchajmy się w naukę Papieża, który wzywa do troski także o życie przyrody, o docenienie i poszanowanie jej piękna, o zachowanie jej dla przyszłych pokoleń.

WSZYSCY: Odmawiają *Pod Twoją obronę* i śpiewają pieśń, np. *Czego chcesz od nas, Panie* lub *Wielbić Pana chcę*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Księgi Rodzaju: „Bóg uczynił różne rodzaje dzikich zwierząt, bydła i wszelkich zwierząt naziemnych. I widział Bóg, że były dobre. A wreszcie rzekł Bóg: «Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad całą ziemią i nad wszelkim zwierzęciem naziemnym!» Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszelkim zwierzęciem naziemnym»” (Rdz 25-31).

PROWADZĄCY: Pan Bóg powierzył człowiekowi ziemię. Jak rozumiem słowa, że mamy czynić ją sobie poddaną? Słuchając słów Ojca Świętego pomyślmy o tym, jaki jest nasz własny wkład w wypełnianie tego zadania.

LEKTOR: Z homilii w Zamościu (*nagranie – 2.mp3*): „Wedle tego biblijnego zapisu, Bóg w kolejnych dniach stworzenia patrzył niejako na dzieło swojego zamysłu i widział, że wszystko, co uczynił było dobre. Nie mogło być inaczej. Harmonia stworzenia odzwierciedlała bowiem wewnętrzną doskonałość Stwórcy. Na końcu uczynił Bóg człowieka. Uczynił go na obraz i podobieństwo swoje. Jemu zawierzył całą wspaniałość świata, aby ciesząc się nim i korzystając z jego dóbr, w sposób wolny i rozumny twórczo współpracował w doskonaleniu Bożego dzieła. I mówi Pismo, że wtedy «Bóg widział, iż wszystko, co uczynił, było bardzo dobre»”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

LEKTOR: (*nagranie – 3.mp3*): „Jednakże po pierwotnym upadku człowieka, świat, jako jego szczególna własność, podzielił niejako jego los. Grzech nie tylko zerwał więź miłości pomiędzy człowiekiem i Bogiem, zburzył jedność pomiędzy ludźmi, ale również zakłócił harmonię całego stworzenia. Ciężar śmierci padł nie tylko na rodzaj ludzki, ale także na wszystko, co z woli Bożej miało istnieć niejako dla człowieka. Jeżeli mówimy o współdziale świata w skutkach ludzkiego grzechu, to zdajemy sobie sprawę, że świat ten nie mógł być również pozbawiony udziału w Bożej obietnicy odkupienia. Czas spełnienia się tej obietnicy dla człowieka i całego stworzenia nadszedł, gdy Maryja za sprawą Ducha Świętego stała się Matką Bożego Syna. On jest pierwotnym całego stworzenia [...]. Przychodzi, ażeby samym swoim przyjściem ukazać nam tę szczególną godność natury stworzonej”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

LEKTOR: (*nagranie – 4.mp3*): „Kiedy wędruję poprzez polską ziemię, od Bałtyku, przez Wielkopolskę, Mazowsze, Warmię i Mazury, kolejne ziemie wschodnie od Białostockiej aż do Zamojskiej, i kontempluję piękno tej ojczystej ziemi, uprzytamniam sobie ten szczególny wymiar zbawczej misji Syna Bożego. Tutaj z wyjątkową mocą zdaje się przemawiać błękit nieba, zieleń lasów i pól, srebro jezior i rzek. Tutaj śpiew ptaków brzmi szczególnie znajomo, po polsku. A wszystko to świadczy o miłości Stwórcy, o ożywczej mocy Jego Ducha i o odkupieniu, którego Syn dokonał dla człowieka i dla świata. Wszystkie te istnienia mówią o swojej świętości i godności, które odzyskały wtedy, gdy "Pierwotny z całego stworzenia" przyjął ciało z Maryi Dziewicy”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można zaśpiewać piosenkę: *Gdy szukasz Boga, popatrz na kwiaty lub Przedziwne myśli płoną w moim sercu.*

LEKTOR: (*nagranie – 5.mp3*): „Jeżeli dzisiaj mówię o tej świętości i godności, to czynię to w duchu dziękczynienia Bogu, który tak wielkich dzieł dokonał dla nas, a równocześnie czynię to w duchu troski o zachowanie dobra i piękna, jakim Stwórca obdarował ten świat. Istnieje bowiem niebezpieczeństwo, że to, co tak cieszy oczy i raduje ducha, może ulec zniszczeniu. Wiem, że biskupi polscy wyrażali taki niepokój już przed dziewięćmi laty, zwracając się do wszystkich ludzi

dobrej woli w liście pasterskim na temat ochrony środowiska. Słusznie pisali, że «każda działalność człowieka jako istoty odpowiedzialnej ma swój wymiar moralny. Degradacja środowiska godzi w dobro stworzenia ofiarowane człowiekowi przez Boga-Stwórcę jako nieodzowne dla jego życia i rozwoju. Istnieje powinność należytego korzystania z tego daru w duchu wdzięczności i szacunku.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

LEKTOR: (*nagranie – 6.mp3*): „Zwracam się w sposób szczególnie do tych, którym powierzona została odpowiedzialność za ten kraj i za jego rozwój, aby nie zapominali o obowiązku chronienia go przed ekologicznym zniszczeniem! Niech tworzą programy ochrony środowiska i czuwają nad ich skutecznym wprowadzaniem w życie! Niech kształtują nade wszystko postawy poszanowania dobra wspólnego, praw natury i życia! Niech ich wspierają organizacje, które stawiają sobie za cel obronę dóbr naturalnych! W rodzinie i w szkole nie może zabraknąć wychowania do szacunku dla życia, dla dobra i piękna. Wszyscy ludzie dobrej woli winni współdziałać w tym wielkim dziele. Każdy z uczniów Chrystusa niech weryfikuje styl swego życia, aby słuszne dążenie do pomyślności nie zagłuszyło głosu sumienia, które waży to, co słuszne i co prawdziwie dobre”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

PROWADZĄCY: Rozważając radosną tajemnicę Nawiedzenia prosimy Matkę Bożą, by każdy człowiek potrafił tak jak Ona radować się wspaniałością Bożego dzieła i śpiewać wraz z Nią *Magnificat*.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają pieśń, np. *Magnificat, magnificat*, lub: *Chwałę Ciebie, Panie*.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Stworzenie aż dotąd „jęczy i wzdycha w bólach rodzenia, oczekując objawienia się synów Bożych”, ale „również i ono zostanie wyzwolone z niewoli zepsucia, by uczestniczyć w wolności i chwale dzieci Bożych” (Rz 8, 21-22). Losy życia rozgrywają się w sercu człowieka. To w nim musi dokonać się cud pojednania.

LEKTOR: (*nagranie – 7.mp3*): „Jeżeli mówimy o odpowiedzialności przed Bogiem, to mamy świadomość, że tu już nie chodzi tylko o to, co we wspólnym języku zwykło się nazywać ekologią. Nie wystarczy upatrywać przyczyny niszczenia świata jedynie w nadmiernym uprzemysłowieniu, bezkrytycznym stosowaniu w przemyśle i rolnictwie zdobyczy naukowych i technologicznych czy w pogoni za bogactwem bez liczenia się ze skutkami działań w przyszłości. Chociaż nie można zaprzeczyć, że takie działania przynoszą wielkie szkody, to jednak łatwo dostrzec, że ich źródło leży głębiej, w samej postawie człowieka. Wydaje się, że to, co najbardziej zagraża stworzeniu i człowiekowi, to brak poszanowania

dla praw natury i zanik poczucia wartości życia. [...] Jak można skutecznie stać w obronie przyrody, jeśli usprawiedliwane są działania bezpośrednio godzące w samo serce stworzenia, jakim jest istnienie człowieka? Czy można przeciwstawiać się niszczeniu świata, jeśli w imię dobrobytu i wygody dopuszcza się zagładę nie narodzonych, prowokowaną śmierć starych i chorych, a w imię postępu prowadzone są niedopuszczalne zabiegi i manipulacje już u początków życia ludzkiego? Gdy dobro nauki albo interesy ekonomiczne biorą górę nad dobrem osoby, a nawet całych społeczności, wówczas zniszczenia powodowane w środowisku są znakiem prawdziwej pogardy dla człowieka”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

PROWADZĄCY: Wzywajmy Ducha Świętego. Prośmy, by przywracał nam utraconą jedność z Bogiem, ludźmi i samym sobą. By przywracał harmonię stworzenia.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi”. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Przyjdź, Duchu Święty. Prosimy Cię w imieniu całego stworzenia.
- Przyjdź, Duchu Święty. Wzywamy Cię w imieniu każdego zagrożonego życia.
- Przyjdź, Duchu Święty. Błagamy Cię w imieniu każdego ludzkiego istnienia.
- Przyjdź, Duchu Święty. Wołamy Cię z głębi naszych serc, pojednaj wszystko ze sobą.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojciec nasz”, śpiewają pieśń, np. *Dotknął mnie dziś Pan*, lub *Póki mego życia Panu śpiewać chcę* lub *W lekkim powiewie*.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwala krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np.: *Totus Tuus* lub *Barka* lub *Jak dobrze jest dziękować Ci, Panie*.

s. Agnieszka Koteja, albertynka